

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

06 decembrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal lărgit în componența:

președinte

judecători

TOMA Nadejda

CATAN Liliana

GUZUN Ion

PLĂMĂDEALĂ Ghenadie

ȚURCAN Anatolie

a judecat, fără participarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021, în cauza penală a lui

Zorcov Maxim XXXXX, născut la XXXXX,
originar și domiciliat în XXXXX.

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 30.11.2017 – 02.05.2019;

Instanța de apel: 09.05.2020 – 03.06.2021;

Instanța de recurs: 28.09.2021 – 06.12.2021.

Asupra recursului ordinar declarat, Colegiul Penal lărgit

c o n s t a t ă:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, din 02 mai 2019 a fost încetat procesul penal de învinuire a lui Zorcov Maxim în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, din motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

2. Prima instanță a constatat că Zorcov Maxim *este învinuit* că el, în luna august 2012, din interes material și urmărind scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările și dorind în mod conștient survenirea lor, acționând cu intenție directă orientată spre atingerea scopului prestabilit, aflându-se în XXXXX, la domiciliul lui Șincari Vitalie, l-a indus în eroare pe acesta și i-a prezentat ultimului ca adevărată o faptă mincinoasă, în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului, privind angajarea sa de a-i procura lui Șincari Vitalie un automobil de model „Toyota Sienna”, în urma căreia conștientizând faptul că nu-și va realiza angajamentul asumat potrivit promisiunilor făcute, a cerut și primit de la ultimul bani în sumă de 32000 dolari SUA, ceea ce conform cursului valutar BNM constituia echivalentul a 399040 lei, iar după primirea banilor nominalizați, a însușit și folosit sursele bănești dobândite în interese personale.

În continuare, în perioada anilor 2012-2017, la solicitările lui Șincari Vitalie de a-și îndeplini promisiunea făcută, Zorcov Maxim, în scopul camuflării acțiunilor sale infracționale de dobândire ilicită a bunurilor altei persoane, permanent îi comunica primului, că a transmis banii unei alte persoane care se află peste hotarele țării, pentru a procura și transporta mijlocul de transport în Republica Moldova, fără a specifica

numele corect, careva date de identitate și alte informații ce ar fi putut identifica pretinsa persoană, fapt prin care, în rezultatul acțiunilor infracționale ale lui Zorcov Maxim, părții vătămate Șincari Vitalie i-au fost produse daune în proporții deosebit de mari, în sumă de 399040 lei.

Aceste acțiuni ale lui Zorcov Maxim, organul de urmărire penală le-a încadrat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal – *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a unei persoane prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase, în privința naturii și calităților substanțiale ale obiectului, săvârșite în proporții deosebit de mari.*

3. Apel a declarat procurorul în Procuratura municipiului Chișinău, Oficiul Principal, Adrian Scutaru prin care a solicitat casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Zorcov Maxim să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal la închisoare pe un termen de 10 ani, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita activitate de întreprinzător pe un termen de 5 ani.

În susținerea cererii, acuzarea a menționat că soluția adoptată de prima instanță contravine prevederilor legale și materialelor cauzei.

Din materialele cauzei rezultă că, urmărirea penală în prezenta cauză penală a fost pornită *in rem* și nu *in personam*, or în ordonanța din 20.07.2017 nu a fost indicat vreun oarecare nume. Prin ordonanța din 17.10.2017, Zorcov Maxim a fost recunoscut în calitate de bănuț, aducându-i la cunoștință statutul procesual acordat, fiind înmânate drepturile și obligațiile acestuia, după care a fost audiat în raport cu statutul acordat. Întru respectarea art. 63 Cod de procedură penală, în termenul admisibil de până la 3 luni de menținere în calitate de bănuț, organul de urmărire penală, acumulând suficiente probe pertinente și concludente că Zorcov Maxim a comis infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (5) Cod penal, prin ordonanța din 23.11.2017, i-a înaintat lui Zorcov Maxim învinuirea, în cadrul căreia ultimul a depus declarații cu referire la caz, nefiind indicate pretenții atât de către el, cât și de către apărătorii acestuia față de organul de urmărire penală cu referire la presupusa încălcare a termenului de menținere în calitate de bănuț.

Respectiv, din 17.11.2017, când a fost recunoscut și adus la cunoștință calitatea de bănuț lui Zorcov Maxim, și până la 23.11.2017, data înaintării învinuirii, este un termen mai mic de trei luni și se încadrează perfect în limitele prevăzute de art. 63 Cod de procedură penală.

Mai mult, la adoptarea hotărârii instanța s-a limitat doar la o trimitere generală asupra art. 251 Cod de procedură penală, fără a o racorda la speța examinată și nu a ținut cont de practica judiciară potrivit căreia încălcarea normelor juridice privind competența după materie sau calitatea persoanei la urmărirea penală nu poate genera nulitatea tuturor actelor cauzei penale. Astfel, actele de sesizare a organului de urmărire penală (art.262-264 Cod de procedură penală); de începere a urmăririi penale și cele care s-au efectuat în temeiul art. 254, 257 alin. (2) Cod de procedură penală se vor considera legale.

Legiuitorul nu delimitează, după anumite criterii, competența organelor de urmărire penală și a procurorilor în materia începerii urmăririi penale.

Potrivit art. 272-273 Cod de procedură penală, organele de urmărire penală, indiferent de competență, sânt în drept să dispună începerea urmăririi penale, care se confirmă de procuror.

Atunci când se ridică excepții de nulitate bazate pe nerespectarea competenței materiale sau după calitatea persoanei, nu putem exclude toate probele din dosar. În asemenea situații, instanțele de judecată urmează să argumenteze excluderea probelor nule din dosar în dependență de circumstanțele concrete ale fiecărei cauze, a posibilității administrării unor probe, viciate la faza urmăririi penale (audierilor părții vătămate, a martorilor de către procurorul care nu deținea competența de efectuare a urmăririi penale), ce se verifică în judecată, cu asigurarea dreptului la apărare a inculpatului.

În concluzie, la îndeplinirea măsurilor prevăzute de art. 100-101 Cod de procedură penală, fiind constatată derogarea de la reglementările competenței materiale ori personale, instanța de judecată este în drept să se pronunțe, după caz, prin sentință de condamnare ori de achitare, dar nu și de încetare a procesului penale invocând art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

Prin urmare, dacă și a fost încălcată competența după materie sau persoană de către procuror, actul de sesizare a instanței este valabil și instanța este obligată să examineze cauza în baza probelor administrate nemijlocit în fața judecătii.

Totodată, au fost prezentate suficiente probe care să demonstreze vinovăția inculpatului Zorcov Maxim Igor în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal cum ar fi: declarațiile părții vătămate Șincari Vitalie, informația extrasă din bazele de date ACCES Web privind identitatea persoanei Arunas Jancauskas, informația din baza de date a Politiei de Frontieră privind traversarea frontierei de către Zorcov Maxim, copia pașaportului eliberat pe numele inculpatului, recipisa ridicată de la Șincari Vitalie eliberată de către Zorcov Maxim.

Faptul intenției inculpatului de a dobândi ilicit suma de 32000 dolari SUA de la Șincari Vitalie, reiese din ceea că, deși inculpatul la angajarea sa de a procura clientului său un autoturism, precum indică el însuși, întocmea un contract în acest sens, în cazul lui Șincari Vitalie, acesta nu a întocmit un astfel de contract, ba mai mult, la acel moment nu a întocmit nici măcar o recipisă în acest sens, care să confirme primirea banilor și angajamentele cu care acesta se însărcina-se. Mai mult, în cadrul cercetării judecătorești s-a constatat că banii primiți, inculpatul nu i-a inclus nici în contabilitatea companiei „Argument-Auto”, pe care ultimul o administra, fapt ce de asemenea denotă că ultimul din start nu a avut intenția procurării automobilului nominalizat, ci a avut drept scop însușirea lor în scopuri personale. În continuare, fiind examinată informația privind tranzacțiile companiei „Argument-Auto”, care este anexată la materialele prezentei cauze penale, constată că careva tranzacții compania „Argument-Auto” cu compania „G&G Auto Sales”, nu a avut, ceea ce exclude transferul banilor părții vătămate de către Zorcov Maxim companiei „G&G Auto Sales” pentru procurarea autoturismului prin intermediul companiei „Argument-Auto”.

Astfel, analizând acțiunile inculpatului îndată după primirea banilor de la partea vătămată și până la pornirea urmăririi penale pe prezenta cauză penală, constată că acestea nu pot fi catalogate deloc ca unele de bună credință, deoarece Zorcov Maxim în încercarea de a camufla acțiunile sale infracționale, sub pretextul restituirii parțiale a pagubei produse lui Șincari Vitalie, a întocmit pe numele ultimului o procură pe un autoturism, care nu acoperă nici pe aproape paguba produsă, ba mai mult, autoturismul pe care a fost întocmită procura era unul deteriorat, iar datoria pentru

plata parcării speciale unde se păstra autoturismul dat constituia 600 de euro, astfel ca până în final partea vătămată așa și nu a putut ridica autoturismul nominalizat.

Complementar, este evident faptul că Zorcov Maxim urmărirea scopul dobândirii ilicite a bunurilor părții vătămate încă până la primirea banilor, neintenționând din start să respecte angajamentul asumat în urma înțelegerii, de altfel cum nu a dorit, ulterior, nici să restituie paguba produsă părții vătămate în urma acțiunilor sale infracționale, ci doar după șase ani, când în urma intentării cauzei penale pe numele acestuia și judecării ei în instanța de judecată, inculpatul realizând pedeapsa ce urmează să-i fie aplicată pentru acțiunile sale, a restituit integral paguba produsă părții vătămate în încercarea de a justifica cumva dorința acestuia de a restitui paguba produsă, iar din motivul imposibilității aceasta nefiind efectuată, fapt ce desigur nu poate considerat ca veridic, deoarece de către inculpat nu a fost întreprinsă nici o acțiune din inițiativa sa în vederea restituirii pagubei produse lui Șincari Vitalie, iar dacă și au fost întreprinse careva acțiuni la inițiativa părții vătămate, ele au fost unele mai mult formale.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021 a fost respins ca nefundat apelul și menținută sentința.

4.1. Pentru a hotărî astfel, instanța de apel a considerat că prima instanță în mod întemeiat a ajuns la concluzia că procesul penal de învinuire a lui Zorcov Maxim în baza art. 190 alin. (5) Cod penal trebuie încetat, din motiv că există alte circumstanțe care exclud tragerea la răspundere penală.

În acest sens, instanța de apel a reținut că acuzația penală a fost înaintată oficial inculpatului odată cu pornirea urmăririi penale, adică la 20.07.2017, or din conținutul acestei ordonanțe, fără echivoc rezultă că declanșarea urmăririi penale rezultă din presupunerea rezonabilă că anume Zorcov Maxim a săvârșit infracțiunea investigată.

Prin urmare, inculpatul încă până la pornirea urmăririi penale, după declanșarea procesului penal, la 10.07.2017, a fost invitat în fața reprezentantului organului de urmărire penală pentru a depune declarații asupra învinuirilor care i se aduc de către Șincari Vitalie, iar apoi, în partea descriptivă a ordonanței de pornire a urmăririi penale fără echivoc s-a indicat asupra existenței bănuielii rezonabile de săvârșirea de către Zorcov Maxim a infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (5) Cod penal, circumstanțe care confirmă faptul că Zorcov Maxim a fost acuzat în materie penală de la momentul declanșării urmăririi penale, adică de la 20.07.2017. Anume de la această dată urmează a fi calculată obținerea de către Zorcov Maxim a calității de bănuț, iar în consecință, acestuia îi putea fi înaintată învinuirea nu mai târziu de 20.10.2017.

În așa mod, pornirea urmăririi penale *in personam* are valența unei acuzații în materie penală. Pornirea urmăririi penale *in personam*, în privința lui Zorcov Maxim, și neinformarea acestei persoane despre dreptul la apărare, în timp ce legislația națională prescrie în mod imperativ informarea bănuțului despre acuzațiile aduse și drepturile procesuale în termen de 5 zile (*cu anumite excepții care nu sunt relevante cazului din speță*), nu se conciliază cu principiile de drept ale unui proces echitabil.

Deci, termenul de atribuire lui Zorcov Maxim a statutului de bănuț urmează a fi calculat din 20.07.2017 – data emiterii ordonanței, prin care a fost pornită urmărirea penală și a fost recunoscut Zorcov Maxim în calitate de bănuț, indiferent dacă organul de urmărire penală a respectat sau nu obligația de a-i aduce la cunoștința bănuțului

această ordonanță și informația despre drepturile procedurale, obligație inserată la art. 63 alin. (11) Cod de procedură penală.

Concomitent cu pornirea urmăririi penale, organul de urmărire penală a stabilit existența bănuielii rezonabile care a constituit obiectul cercetărilor în cauza penală nominalizată, acțiunile constatate fiind imputate anume lui Zorcov Maxim.

La 23.11.2017, Zorcov Maxim a fost pus sub învinuire și audiat în calitate de învinuit, fapt realizat în afara termenului de trei luni, adică contrar prevederilor art. 63 alin. (2) pct. 3), alin. (3) Cod de procedură penală. Or, din materialele cauzei rezultă că calitatea de bănuțit a lui Zorcov Maxim se impunea a fi calculată din momentul pornirii urmăririi penale, și anume din 20.07.2017 până la 20.10.2017, dată după care organul de urmărire penală urma în mod obligatoriu și necondiționat să-l scoată de sub urmărire penală.

Potrivit jurisprudenței CțEDO, dreptul de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă nu este unul absolut. Însă, Curtea Constituțională în pct. 6 a Hotărârii nr. 26 din 23.11.2010, a statuat că cadrul legal național instituie excepții de la acest drept doar la art. 287 Cod de procedură penală, potrivit căruia reluarea urmăririi penale se admite numai dacă „fapte noi sau recent descoperite sau un viciu fundamental în cadrul procedurii precedente sunt de natură să afecteze hotărârea pronunțată”.

La caz, însă, organul de urmărire penală a admis o ingerință în garanțiile prevăzute de art. 22 Cod de procedură penală, anume în dreptul de a nu fi urmărit de mai multe ori pentru aceeași faptă, drept prevăzut și în art. 4 al Protocolului nr. 7 a CoEDO și art. 21 Constituția R. Moldova, deoarece după încetarea de drept a calității de bănuțit, organul de urmărire penală era în drept, în cazul apariției unor fapte noi sau recent descoperite, ori descoperirii unui viciu fundamental, de a relua urmărirea penală în conformitate cu art. 287 Cod de procedură penală, însă nu a fost emisă o ordonanță motivată în acest sens, potrivit art. 255 Cod de procedură penală. Așa cum, nu a fost emisă o ordonanță de scoatere a lui Zorcov Maxim de sub urmărire penală la 20.10.2017, ceea ce prin sine nu omite dreptul lui Zorcov Maxim de a nu fi urmărit, judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă, deci nu exclude existența circumstanțelor care exclud tragerea repetată a acestuia la răspundere penală pentru perioada de după 20.10.2017 până în prezent.

Astfel, potrivit art. 63 alin. (3) raportat la art. 284 Cod de procedură penală, se stabilește reabilitarea și finalizarea oricăror acțiuni de urmărire penală în privința lui Zorcov Maxim la expirarea termenului de 3 luni de menținere în calitate de bănuțit, adică începând cu data de 20.10.2017, impunându-se necesitatea încetării procesului penal.

Mai mult, actele de urmărire penală îndeplinite de organul de urmărire penală (procuror) în perioada de după 20.10.2017 sunt lovite de nulitate atât în temeiul prevederilor art. 251 Cod de procedură penală, cât și în temeiul faptului că sunt contrare principiului de a nu fi judecat sau pedepsit de mai multe ori pentru aceeași faptă.

5. Împotriva deciziei recurs ordinar declară procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Săli Radu.

Titularul nu este de acord cu decizia instanței de apel pe motiv că sunt prezente eroarea de drept prevăzută la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, iar în susținerea cererii de recurs ordinar invocă motive identice apelului, subliniind că

instanța de apel a transcris sentința și nu a examinat fondul apelului, neexpunându-se asupra erorilor de drept invocate de apelant. Mai mult, hotărârile CtEDO la care se face referire în sentința și decizie nu sunt relevante justei soluționări a cauzei.

Drept urmare, solicită casarea totală a deciziei și dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6. Judecând recursul ordinar în raport cu materialele cauzei, Colegiul concluzionează că acesta urmează a fi admis, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Colegiul conchide că titularul recursului ordinar s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a depus cererea în termen.

Asupra fondului cererii de recurs ordinar, Colegiul menționează că instanța de recurs poate să intervină în soluția instanței de apel, inclusiv și să o caseze, atunci când se constată comiterea erorilor de drept, ce au dus la adoptarea unei hotărâri netemeinice, în același timp, verificându-se dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Potrivit dispoziției art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl admită, să caseze total sau parțial hotărârea atacată și să dispună rejudecarea de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Din conținutul cererii de recurs rezultă că recurentul, invocând temeiul de casare prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, pledează pentru casarea deciziei instanței de apel cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, motivând că ultima nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Verificând și analizând decizia instanței de apel, raportat la motivele invocate de recurent, Colegiul penal lărgit constată că instanța de apel la adoptarea soluției de respingere, ca nefondat, a apelului declarat de procuror, cu menținerea sentinței, nu a respectat întocmai prevederile legale, ignorând exigențele legii procesual-penale în partea motivării hotărârii.

Prevederile art. 414 Cod de procedură penală stipulează că instanța de apel, judecând apelul, este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel, ele constituind fondul apelului și acestea trebuie examinate printr-o analiză obiectivă, completă și sub toate aspectele de fapt și de drept, fiind confruntate cu întreg materialul probator al cauzei. Or, declanșând o continuare a judecării cauzei în fond, apelul este o cale de atac sub aspect de fapt și de drept, întrucât odată exercitat, produce un efect devolutiv complet, în sensul că provoacă un control integral atât în fapt, cât și în drept, în privința persoanelor ce a fost declarat. Fiind investită cu o situație de fapt, instanța de apel, ca urmare a efectuării cercetării judecătorești, în decizia adoptată trebuia să expună concluzia generală pe marginea apelului, precum și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea criticilor invocate de procuror, analizând probele și indicând expres care sunt motivele respingerii unora și aprecierii critice a altora. Relevant este de specificat în acest context și că, hotărârea instanței de apel, potrivit art. 417 Cod de procedură penală, trebuie să cuprindă, printre altele, și temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

La caz, din invocările acușării rezultă cĂ procurorul nu este de acord cu soluția de încetare a procesului penal intentat în privința lui Zorcov Maxim în baza art. 190 alin. (5) Cod penal deoarece eronat s-a statuat cĂ procesul penal a fost pornit *in personam*, astfel cĂ ordonanța de pornire a urmĂririi penale nu se atribuie la categoria actelor enunțate în alin. (1) art. 63 Cod de procedurĂ penalĂ și cĂ nu sunt aplicabile prevederile art. 251 Cod de procedurĂ penalĂ, or partea apĂrării a omis termenul indicat la alin. (4).

LecturĂnd textul hotĂrĂrii recurate, Colegiul constată cĂ instanța de apel nu a analizat motivele apelantului și nu s-a expus la nici un argument din cele arĂtate supra, ci doar s-a limitat la preluarea totalĂ a motivĂrii formulate de prima instanțĂ, ceea ce contravine spiritului art. 6 §1 CoEDO, care impune instanțelor naționale sĂ-și motiveze deciziile, prin examinarea în mod real a problemelor esențiale care au fost supuse spre judecatĂ instanței (*hotĂrĂrea Boldea versus România*) și sĂ analizeze din nou cauza, în fapt și în drept, rĂspunzĂnd argumentat la criticile și mijloacele invocate de pĂrți, or, doar astfel se demonstreazĂ cĂ pĂrțile au fost auzite în cadrul examinĂrii acestei cauze penale (*hotĂrĂrea Fomin versus R. Moldova*).

Astfel, se reține cĂ hotĂrĂrile privind pornirea urmĂririi penale sunt acte procedurale, adicĂ niște procedee legate de desfĂșurarea normalĂ a urmĂririi penale și, prin sine însĂși, pornirea urmĂririi penale și nu afecteazĂ drepturi sau libertĂți constituționale. Acestea sunt niște mĂsuri procesuale prevĂzute de lege, necesare într-o societate democraticĂ, au un scop legitim de a asigura mĂsuri eficiente de luptĂ cu criminalitatea, și acest scop este proporțional anumitor restricții care pot avea loc în cadrul desfĂșurĂrii acțiunilor menționate.

La caz, deși instanța de apel, de rĂnd cu prima instanțĂ, a reținut ca fiind plauzibile argumente apĂrării precum cĂ termenul de bĂnuit în privința lui Zorcov Maxim urma a fi calculat din momentul pornirii urmĂririi penale – 20.07.2017 – nu a indicat cum actul procesual în sine s-a rĂsfrĂns negativ asupra situației lui Zorcov Maxim și ce repercusiuni importante a avut pentru situația ultimului, ultimul fapt fiind o cerințĂ esențialĂ în cazul invocĂrii, actului de pornire a unei proceduri penale ca „*notificarea oficialĂ, emanĂnd de la autoritatea competentĂ, a reproșului de a fi sĂvĂrșit o infracțiune penalĂ*” (*hotĂrĂrea CtEDO Deweer versus Belgia*).

Mai mult, hotĂrĂrile adoptate în spețĂ nu-și gĂsesc justificare obiectivĂ prin prisma prevederilor art. 251 Cod de procedurĂ penalĂ, instanțele limitĂndu-se la o trimitere generalĂ asupra normei nominalizate, fĂrĂ a o racorda la caz și fĂrĂ a motiva netemeinicia afirmațiilor acușării cĂ *nulitatea invocată se atribuie la categoria celor relative și cĂ apĂrarea este decĂzutĂ de drept, or nulitatea nu a fost invocată la etapa urmĂririi penale și cĂ avocatul Diaconu Dorian a intervenit în proces din momentul recunoașterii lui Zorcov Maxim în calitate de bĂnuit*.

Din textul hotĂrĂrilor adoptate pe caz, rezultĂ cĂ instanțele nu și-au motivat sub acest aspect soluția și nu au indicat la circumstanțele ce fac posibilĂ concluzionarea cĂ *încĂlcarea normelor procesuale penale nu poate fi înlĂturată decĂt prin anularea actului*, așA cum se indicĂ în alin. (1) art. 251 Cod de procedurĂ penalĂ.

TotodatĂ, instanțele nu au ținut cont de faptul cĂ atunci cĂnd se ridicĂ, în termen, excepții de nulitate (absolutĂ sau relativĂ), probele nu pot fi excluse din dosar, legea obligĂnd instanța sĂ argumenteze excluderea probei nule și sĂ purceadĂ la verificarea datelor, asigurĂnd respectarea tuturor drepturilor procesuale, și la aprecierea acestora prin prisma prevederilor art. 100-101 Cod de procedurĂ penalĂ.

Prin urmare, instanța de apel urma să cerceteze minuțios aspectele învinuirii înaintate lui Zorcov Maxim în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, să verifice și să aprecieze conform prevederilor art. 101 Cod de procedură penală fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării acestora și să-și argumenteze corespunzător concluziile trasate pe marginea alegațiilor expuse de părți.

Rezumând cele menționate supra, Colegiul penal lărgit constată că, instanța de apel nu a respins argumentat toate alegațiile invocate în cererea de apel și nu a formulat o motivare corespunzătoare vis-a-vis de chestiunile care au importanță decisivă în cauză, fiind prezentă eroarea de drept prescrisă de pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

La rejudecarea cauzei instanța urmează să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care reglementează procedura de rejudecare și limitele acesteia, să se pronunțe în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra tuturor circumstanțelor de fapt ale cauzei și să țină seama de cele invocate în prezenta decizie, să verifice și să aprecieze probele administrate și examinate în instanța de fond, să le dea o apreciere cuvenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, să înlăture omisiunile admise și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul Penal lărgit

d e c i d e :

Admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sâli Radu, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 03 iunie 2021 în cauza penală privindu-l pe **Zorcov Maxim XXXXX**, cu dispunerea rejudecării cauzei, în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată.

Decizia pronunțată integral la 27 ianuarie 2022.

Președinte

TOMA Nadejda

Judecători

CATAN Liliana

GUZUN Ion

PLĂMĂDEALĂ Ghenadie

ȚURCAN Anatolie